

BIULETYN

informacyjny

ZARZĄDU GŁÓWNEGO
PTTK Nr 114
SIERPIEŃ 1968

SPIS TREŚCI

Rozpoczynamy realizację uchwał VII WZD — II Plenum ZG PTTK • Uchwała VII WZD w sprawie węzłowych kierunków pracy Towarzystwa na VII kadencję władz PTTK w latach 1968 — 1972 • Podział pracy członków Prezydium ZG PTTK • Nowe Oddziały • Komisje stałe w bieżącej kadencji • Zdrowie pomaga turystyce • Społeczny Komitet Przeciwalkoholicy i PTTK we wspólnym froncie

ROZPOCZYNAMY REALIZACJĘ UCHWAŁ VII WZD II PLENUM ZG PTTK

PIERWSZE swe robocze posiedzenie nowo wybrany Zarząd Główny Towarzystwa odbył 8 czerwca br. w Warszawie. Obrady zarządu, zorganizowane w niespełni miesiąc po VII Walnym Zjeździe poprzedzone zostały intensywną pracą Prezydium i Biura ZG poświęconą opracowaniu obfitego materiału, jaki przyniósł Zjazd, przygotowaniu projektu planu działania i podziału prac wśród członków władz PTTK.

Zatwierdzeniu redakcji dokumentów zjazdowych oraz wniosków Prezydium, dotyczących planu pracy, a także sprawie powołania nowych składów komisji ZG PTTK poświęcone było właśnie zebranie czerwcowe Zarządu Głównego Towarzystwa.

Obradom przewodniczył prezes ZG PTTK **Piotr Gajewski**. W prezydium zebrania zasiadli: przedstawiciel Wydziału Propagandy KC PZPR — **Zbigniew Kulezycki**, zastępca przewodniczącego GKKFiT **Michał Jekieli**, wiceprezesa Zarządu Głównego **Eugeniusz Grochal**, Sta-

nisław **Mach** i **Jerzy Przedziecki**, sekretarz generalny **Stefan Strogulski** oraz skarbnik **Jerzy Sierpiński**. W zebraniu uczestniczyli także przedstawiciele Głównej Komisji Rewizyjnej PTTK z prezesem **Mieczysławem Domagałą** oraz przewodniczący Sądu Koleżeńskiego **Tadeusz Dorawski**.

W oparciu o rozesłane uprzednio materiały i wprowadzenie dokonane przez sekretarza generalnego **Stefana Strogulskiego** Zarząd Główny PTTK zatwierdził redakcje: Uchwały VII WZD PTTK w sprawie węzłowych kierunków działalności PTTK na lata 1968 — 1972, tekstu poprawek w Statucie PTTK oraz postulatów VII WZD adresowanych do władz Towarzystwa i władz państwowych.

Zatwierdzając redakcję poprawek do Statutu uchwalonych przez VII WZD Zarząd Główny upoważnił jednocześnie Prezydium ZG do skoordynowania innych przepisów Statutu z uchwalonymi poprawkami oraz zgłoszenia znowelizowanego tekstu Statutu organowi reje-

stracyjnemu w terminie do końca lipca br. Nadto Zarząd Główny zobowiązał Prezydium do przedłożenia Plenum ZG projektów regulaminów i innych aktów prawnych dostosowanych do znowelizowanych przepisów Statutu w okresie 3-ch miesięcy do daty zatwierdzenia przez organ rejestracyjny.

Ożywiona dyskusja towarzyszyła omawianiu redakcji postulatów zjazdowych. Uprzednio powołana przez Prezydium komisja wyselekcjoowała spośród wielu zgłoszonych na Zjeździe postulatów te, które nie znalazły swego odbicia w głównej uchwale Zjazdu, bądź w rezolucjach zjazdowych. Materiał w postaci spisu postulatów pod adresem Zarządu Głównego z podziałem na sprawy organizacyjno-programowe i ekonomiczno-inwestycyjne i postulaty do władz państwowych — Plenum ZG zakwalifikowało, biorąc pod uwagę możliwość realizacji w ciągu kadencji. Ostateczna przyjęta redakcja zawiera łącznie 78 postulatów.

Zreferowany przez wiceprezesa **Stanisława Macha** plan pracy Plenum i Prezydium ZG do końca 1968 r. oraz propozycje podziału

pracy wśród członków Prezydium i Plenum ZG przyjęto jednomyślnie. Plan przewiduje trzy zebrania plenarne i 11 zebrań Prezydium. W planie tym zwraca uwagę nadanie większej wagi sprawom organizacyjno-programowym i częste kontakty Prezydium z przedstawi-

cielami komisji społecznych. Wśród najważniejszych punktów wymienić trzeba program przygotowań do 25-lecia PRL oraz 100-lecia polskiej turystyki.

W ostatnim punkcie obrad na wniosek Prezydium ZG przedłożone zostały przez wiceprezesa J.

Przeddzieckiego propozycje co do składu nowych komisji stałych ZG PTTK. Zarząd Główny powołał te komisje oraz Kapitułę Odznaczeń pod przewodnictwem Marka Arczyńskiego (pełne składy poszczególnych Komisji zamieszczamy na str. 7).

UCHWAŁA VII WZD

w sprawie węzłowych kierunków pracy Towarzystwa na VII kadencję władz PTTK w latach 1968-1972

TURYSTYKA w życiu współczesnego człowieka zajmuje coraz więcej miejsca. Postępujący rozwój cywilizacji, a zwłaszcza urbanizacja i wkraczanie techniki do życia codziennego, stwarzając coraz łatwiejsze warunki życia i pracy — rodzi zapotrzebowanie społeczne na wypoczynek i jego nowe formy. Rozwój oświaty i kultury rozszerza skalę zainteresowań ludzkich także w dziedzinie bezpośredniego poznawania własnego i innych krajów, życia innych środowisk i narodów.

W warunkach ustrojowych Polski Ludowej turystyka zaspokajając określone potrzeby społeczne stanowi równocześnie ważny instrument oddziaływania wychowawczego, kształtowania patriotycznej, czynnej postawy obywateli naszej Ojczyzny.

VII Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego — świadomy oczekujących PTTK zadań dalszego upowszechnienia turystyki i krajoznawstwa w naszym kraju, objęcia najszerszych warstw naszego społeczeństwa działalnością turystyczną, świadomy roli, jaką spełnia nasze Towarzystwo w programie wychowania socjalistycznego, świadomy przywiązania do Ludowej Ojczyzny — uchwała węzłowe kierunki pracy PTTK na VII kadencję władz Towarzystwa.

Szeroka kampania sprawozdawczo-wyborcza, liczne twórcze wnioski płynące od kół, oddziałów, okręgów, komisji w toku kampanii przedjazdowej, referat programowy Zarządu Głównego oraz bogata dyskusja zjazdowa potwierdziły w pełni, że dotychczasowa działalność Towarzystwa stworzyła trwałe wartości stanowiące podstawę dalszego wzrostu PTTK i jego działalności programowej, usługowej oraz gospodarczej.

Znaczenie PTTK w polskiej turystyce, w tym rola, jaką Towarzystwo spełnia w szerokim kręgu sojuszników, a szczególnie związków zawodowych, organizacji młodzieżowych, resortu oświaty i szkolnictwa wyższego, Wojska Polskiego — zobowiązuje całą organizację do pełnego zaspokajania krajoznawczo-turystycznych potrzeb środowisk reprezentowanych przez wymienione organizacje i instytucje.

Również waga niektórych funkcji, które pełni PTTK na zasadach wyłączności w oparciu o decyzje władz państwowych, wymaga stałej i systematycznej pracy działaczy i ognii Towarzystwa.

Pozycja, jaką osiągnięto w obsłudze ruchu turystycznego, funkcje gestora największej bazy turystycznej w Polsce zobowiązuje do stałego polepszania poziomu usług turystycznych i ich rozwoju.

W oparciu o powyższe stwierdzenia, a także aktualne tendencje i zjawiska obserwowane w ruchu turystycznym, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze będzie rozwijać i kształtować swoją działalność w następujących kierunkach:

1. Dalsze upowszechnianie krajoznawstwa i turystyki wśród pracujących i młodzieży — co stanowi naczelne statutowe zadanie całego Towarzystwa.

Nowe warunki dynamicznego rozwoju turystyki zostaną stworzone w przyszłej pięcioletce, kiedy ustawowo zostanie skrócony czas pracy. Musimy także pamiętać, że mimo dotychczasowych wyników w tym zakresie, jeszcze znaczna część społeczeństwa nie

uprawia turystyki. W konsekwencji większego udziału w ruchu turystycznym adeptów turystyki, jak też coraz większej liczby turystów kwalifikowanych, w upowszechnianiu krajoznawstwa i turystyki należy stosować atrakcyjne i jednocześnie zróżnicowane metody działania, dostosowane do możliwości, zainteresowań i potrzeb wszystkich środowisk.

2. Kształtowanie właściwej postawy społecznej turystów, nacechowanej świadomością celów uprawiania turystyki, godnym postępowaniem i umiejętnościami, niezbędnymi w uprawianiu turystyki.

Ten kierunek jest szczególnie ważny, gdyż mimo pewnej poprawy, obserwuje się w ruchu turystycznym takie zjawiska, jak: niezrozumienie znaczenia i zasad ochrony przyrody, hałas, lekkomyślne obchodzenie się z ogniem, śmiecenie, szpecenie zabytków itp. Słowem, nieprzestrzeganie praw turystycznego szlaku, zasad kultury uprawiania turystyki.

3. Upowszechnienie działalności krajoznawczo-turystycznej wśród młodzieży.

W ogólnopolskim ruchu turystycznym w 1960 roku wzięło udział ponad 3 miliony młodzieży, a w 1967 r. liczba ta wzrosła więcej niż dwukrotnie. Młodzież korzysta głównie z form zorganizowanej turystyki. Stawia to przed PTTK oraz organizacjami młodzieżowymi i władzami oświatowymi zadanie poważnego rozwoju sieci ogniw PTTK wśród młodzieży, rozwoju atrakcyjnych form zbiorowego uprawiania turystyki przez młodzież, rozwoju kadry organizatorów, przodowników i przewodników wyspecjalizowanych w turystyce młodzieżowej, a także w zapewnieniu młodzieży odpowiedniej, taniej bazy noclegowej i sprzętu.

4. Tworzenie coraz lepszych warunków udziału w turystyce indywidualnych turystów.

Dzięki długoletniej działalności naszego Towarzystwa, zwłaszcza w rozwoju turystyki kwalifikowanej, a także wskutek upowszechniania turystyki przez zainteresowane organizacje i instytucje — rośnie indywidualny ruch turystyczny. Jednocześnie poziom umiejętności turystycznych i kultury uprawiania turystyki oraz warunki tworzone dla turystyki indywidualnej pozostawiają wiele do życzenia. PTTK może mieć większy wpływ na likwidowanie tych dysproporcji poprzez organizowanie turystów indywidualnych do wspólnych celów, zwłaszcza w klubach turystyki kwalifikowanej, popularyzowanie i kształtowanie nawyków prawidłowego i celowego uprawiania turystyki, zwiększenia troski o turystów indywidualnych i zapewnienie im ułatwień.

5. Dalsze przeciwdziałanie zjawisku nadmiernego skupienia ruchu turystycznego na znanych trasach i w miejscowościach powszechnie uważanych za najbardziej atrakcyjne.

Działalność PTTK w tym zakresie powinna zmierzać do skuteczniejszego zainteresowania organizatorów wycieczek i imprez oraz ich uczestników, a także turystów indywidualnych, innymi terenami. PTTK powinno odgrywać rolę pioniera w popularyzowaniu nowych atrakcyjnych terenów turystycznych.

Nie zwalnia to ogień PTTK działających na aktualnie atrakcyjnych terenach od maksymalnego wysiłku w krajoznawczo-turystycznej recepcji i podniesienia poziomu usług dla przybywających turystów.

I. DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWA W OKRESIE VII KADENCJI

1. Podstawowe znaczenie dla wytworzenia nawyków uprawiania i organizowania, zwłaszcza najłatwiejszych form, turystyki i turystycznego wypożyczynku świątecznego ma działalność kół PTTK zrzeszających członków Towarzystwa.

Wobec powszechnego zapotrzebowania na turystykę potrzeba istnienia, działania i oddziaływania licznego grona zorganizowanych turystów w każdym zakładzie pracy, środowisku młodzieżowym, w wojsku czy miejscu zamieszkania staje się z roku na rok bardziej nagląca.

W oparciu o doświadczenia minionej 3-letniej kadencji, w której przybyło Towarzystwu blisko 1.800 nowych kół — biorąc pod uwagę, że w około 4 tys. większych zakładach pracy nie ma zorganizowanych komórek PTTK — należy przyjąć, że w ciągu VII kadencji zostanie zorganizowanych 2.500—3.000 nowych kół PTTK. W akcji tej należy mieć na uwadze potrzebę zróżnicowania roli i zadań kół PTTK w zależności od środowiska, w którym koło powstaje i działa.

2. Dla rozwoju obsługi ruchu turystycznego, organizowania szkolenia i zwiększenia kadr działaczy niezbędnych do realizacji programu Towarzystwa, obsługi turystyki, organizacji życia turystycznego w powiatach, wielkich zakładach pracy, środowiskach wojskowych — niezbędna jest szeroko rozbudowana sieć oddziałów PTTK.

Obecna liczba oddziałów sięgająca 400, powinna ulec zwiększeniu o około 50%, żeby mogła objąć większe zakłady pracy i wszystkie powiaty. Stworzy to pełniejszą bazę dla realizacji hasła VI WZD „Oddział PTTK pełni swą służbę społeczną w imieniu i w interesie rady narodowej”.

3. Dotychczasowy rozwój PTTK uwarunkowany jest w olbrzymiej mierze osiągnięciem sprzyjającej atmosfery dla działalności Towarzystwa, powstałej w wyniku przyjaznej i rzeczowej współpracy ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi, władzami oświatowymi, Wojskiem Polskim i innymi organizacjami.

Jednocześnie rozwijające się współdziałanie PTTK ze wszystkimi zainteresowanymi rozwojem turystyki organizacjami spotykało się ze zrozumieniem i oparciem władz politycznych i państwowych, GKKFiT i rad narodowych. Okres nowej kadencji powinien służyć umocnieniu i rozszerzeniu współpracy i współdziałania. M.in. należy rozszerzyć krąg współpracujących sojuszników organizacji, zwłaszcza w obrębie branżowych związków zawodowych oraz towarzystw regionalnych i stowarzyszeń twórczych.

4. Coraz większego znaczenia nabiera ruch turystyczny organizowany w zakładach pracy. Jest on wynikiem realizacji hasła „PTTK w służbie całej załogi zakładu pracy”, będącego myślą przewodnią współdziałania Towarzystwa z ruchem związkowym, sprecyzowanego w porozumieniach z Krajową Radą Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki oraz w materiałach z trzech dotychczasowych dorocznych konferencji działaczy związkowych — ZMS, TKKF i PTTK w Tardzie.

Upowszechnienie opracowanego modelu współdziałania na wszystkich szczeblach organizacyjnych stanowić powinno jedno z głównych zadań instancji i ogniw PTTK.

Jedną z ważniejszych i obowiązujących form współpracy w koordynacji i realizacji turystyki zakładowej powinny stać się doroczne konferencje zakładowe w sprawie sportu, wychowania fizycznego i turystyki z udziałem przedstawicieli wszystkich zainteresowanych zakładowych organizacji, a także przejęcie przez zarządy kół funkcji komisji turystyki rad zakładowych. Działacz PTTK powinien czuć się działaczem związków zawodowych i być tak traktowany.

5. Szczególna rola przypada naszemu Towarzystwu w dziedzinie oddziaływania na młodzież, pracy z młodzieżą we wszystkich jej środowiskach: szkolnych, robotniczych, akademickich.

Praca PTTK powinna rozpoczynać się już w szkole podstawowej wśród najmłodszych turystów i krajoznawców poprzez współpracę z drużynami ZHP, w szkołach średnich i zawodowych, winna opierać się o współpracę ze szkolnymi kołami krajoznawczo-turystycznymi, poprzez szkolne koła i szeroką współpracę z nauczycielami i władzami oświatowymi.

W szkołach przyzakładowych ta działalność powinna się rozwijać poprzez przyciąganie młodych robotników do udziału w imprezach turystycznych, współgospodarowania w dziedzinie turystyki i krajoznawstwa w kołach zakładowych PTTK przy ścisłym współdziałaniu ZMS. W środowisku akademickim we współpracy ze Zrzeszeniem Studentów Polskich należy nadal wszechstronnie rozwijać działalność oddziałów międzyuczelnianych. Uznając wiodącą rolę ZMW i LZS w turystyce młodzieży wiejskiej PTTK powinno służyć tym organizacjom szeroką pomocą programową, metodyczną i szkoleniową we wszystkich formach działalności krajoznawczo-turystycznej, a zwłaszcza w dziedzinie szkolenia kadr i organizacji imprez.

6. W programie krajoznawczego działania dokonano w ubiegłych latach znacznego postępu w kierunku uwspółcześnienia wiedzy krajoznawczej przekazywanej turystom.

Osiągnięcia te należy nadal zdecydowanie umacniać, zwłaszcza w pracy przewodników turystycznych, w programach wycieczek i imprez, a także w akcji odczytowej i wydawniczej.

Krajoznawstwo należy traktować jako powszechną szkołę socjalistycznego patriotyzmu, jako metodę kształtowania czynnej postawy obywatelskiej. W tym celu dla zakresu tematycznego wiedzy o kraju, upowszechnianej poprzez działalność krajoznawczo-turystyczną, wprowadzić należy ogólnospołeczne problemy, takie jak np.: gospodarka zasobami przyrody, problem czystości wód, ochrony lasów i terenów zielonych itp. Ważne jest także zainteresowanie działaczy i turystów planowanym dalszym rozwojem gospodarki na tle założeń regionalnych planów perspektywicznych.

Członkowie i działacze PTTK w coraz szerszym zakresie powinni stawać się współtwórcami rozwoju własnego regionu.

Stałego ulepszania wymagają także formy i metody zwiedzania udostępnionych zakładów pracy.

W pracy krajoznawczej zbyt małą wagę przywiązuje się do kształcenia umiejętności odbierania wrażeń estetycznych. Dlatego podstawowym naszym zadaniem jest uczenie sztuki patrzenia, umiejętnie łącząc rzeczowość i autentyczność informacji.

7. W świetle obserwowanych negatywnych zjawisk występujących w ruchu turystycznym zwłaszcza zachowania się uczestników wycieczek, uczestników akcji i imprez w ramach wypożyczynku świątecznego na terenach rekreacyjnych w lasach i nad wodami, w miejscach i obiektach zabytkowych, dużej wagi nabiera działanie PTTK w zakresie ochrony przyrody i opieki nad zabytkami.

Popularyzacji piękna przyrody i zabytków naszego kraju powinna towarzyszyć skuteczna działalność ochroniarska, opiekuńcza oparta nie tylko na upowszechnianiu zasad i przepisów w tej dziedzinie, ale także szeroko zakrojona i bogata w formy — praca dla podniesienia kultury uprawiania turystyki. Z tych względów m.in. należy opracować i spopularyzować „Kodeks turystyczny” jako zbiór norm i obyczajów turystycznego życia na szlaku, co ułatwi uzyskanie możliwości społecznego, wzajemnego oddziaływania w środowisku turystycznym.

8. Licząc się z dalszym umasowieniem turystyki kwalifikowanej należy wydatnie zwiększać liczbę imprez terenowych, lokalnych z jednoczesnym ograniczeniem imprez ogólnopolskich i centralnych do rzeczywistych potrzeb wynikających z odpowiednich uroczystości i obchodów.

Oznacza to jednocześnie potrzebę upowszechniania metod i form właściwej organizacji imprez, zwięks-

szczenia kadry przodowników turystyki kwalifikowanej, a także usprawnienia koordynacji kalendarzy imprez oddziałów i okręgów. Aktywni i indywidualni turyści kwalifikowani należy ułatwiać organizowanie klubów specjalistycznych i innych form „samopomocy”, których dotychczasowy rozwój w porównaniu z potrzebami turystyki uznać trzeba za niewystarczający.

9. W ciągu długoletniej działalności Towarzystwo wytyczyło, zbudowało i wyznakowało około 19 tys. km szlaków turystycznych.

Stan tych szlaków, zwłaszcza nartostrad, w wielu przypadkach wymaga wzmoczonej opieki i dalszego systematycznego prowadzenia prac konserwacyjnych. Oddziały terenowe PTTK powinny zapewnić właściwą opiekę i odpowiedni stan szlaków przebiegających na ich terenie.

10. Wczasy turystyczne prowadzone przez PTTK przy współpracy z FWP zapewniając ok. 25 tysiącom pracującym doroczny wypoczynek spełniać powinny w większym stopniu zadania upowszechnienia umiejętności samodzielnego uprawiania turystyki.

Należy dążyć do znacznego zwiększenia liczby korzystających z tej atrakcyjnej i pożytecznej formy wypoczynku przy jednoczesnym zwiększeniu opieki nad organizacją wczasów i nad właściwym rozprawdzeniem skierowań wczasowych.

11. W stosunku do potrzeb wynikających z masowości ruchu turystycznego — mimo osiągniętej w ostatniej kadencji poprawy — działalność wydawnicza, a także poradnictwo i informacja są niewystarczające.

Dlatego też należy dołożyć szczególnych starań, aby planowane w ramach „Biblioteczki turysty” i „Biblioteczki szkoleniowej” wydawnictwa zostały zrealizowane i rozprowadzone w możliwie szerokim zakresie w terenie. Centralna działalność wydawnicza powinna być w szerszym zakresie uzupełniana planową działalnością wydawniczą ogniw terenowych PTTK, zwłaszcza wydawnictw typu informacji krajoznawczo-turystycznej.

Funkcjonowanie poradni krajoznawczo-turystycznych i punktów informacji turystycznej przy ogniwach PTTK należy stale ulepszać, zwiększając godziny i dni ich pracy oraz gwarantując rzetelność informacji.

Dla zwiększenia pomocy poradniom i punktom informacji turystycznej PTTK należy utworzyć kilka regionalnych pracowni krajoznawczych przy zarządach okręgów PTTK.

12. Współdziałając z zainteresowanymi organizacjami należy rozwijać działalność szkoleniową aktywu turystycznego w oparciu o programy uwzględniające specyfikę środowisk, w których będą pracować absolwenci poszczególnych rodzajów kursów.

Dotyczy to w pierwszym rzędzie organizatorów turystyki w zakładach pracy — szkolonych wspólnie ze związkami zawodowymi, organizatorów turystyki młodzieżowej — szkolonych dla potrzeb środowiska młodzieży szkolnej przy współudziale władz oświatowych, organizatorów turystyki dla środowisk młodzieży pracującej — szkolonych wspólnie z ZMS. Dotyczy to także współdziałania z ZMW i LZS w szkoleniu organizatorów turystyki dla środowiska młodzieży wiejskiej.

13. Powiększając kadrę przewodników turystycznych poprzez szkolenie kandydatów należy równocześnie zadbać o doszkalanie pracujących już przewodników; stałe podnoszenie poziomu ich pracy, ułatwianie opanowania znajomości języków obcych i przeciwdziałanie zrutynizowaniu.

W szkoleniu i pracy przewodników nadal należy szczególną uwagę zwrócić na znajomość zagadnień współczesności, umiejętność prawidłowego interpretowania historii, znajomość właściwych metod prowadzenia grup turystów, w zależności od wieku, środowiska, zainteresowań i poziomu ogólnego uczestników.

14. Dla osiągnięcia większej skuteczności w krzewieniu krajoznawstwa i turystyki w świetle współczesnych potrzeb — niezbędne jest inicjowanie i przeprowadzanie badań naukowych dotyczących

zainteresowań krajoznawstwem i turystyką przez wyspecjalizowane ośrodki wyższych uczelni. Dotychczasowe wykorzystanie i upowszechnienie przeprowadzanych badań, a zwłaszcza zastosowanie ich wyników w praktycznej działalności turystycznej, jest niewystarczające.

15. Towarzystwo cieszy się w społeczeństwie znaczną popularnością i życzliwością, jednakże, pełny program działania PTTK, jego poszczególne akcje, formy realizacji programu, reprezentowane przez zarządy i komisje poglądy na żywotne sprawy krajoznawstwa i turystyki są jeszcze zbyt słabo spopularyzowane przez dostępne środki propagandy. Stąd też należy rozwijać i wzbogacać działalność propagandową we wszystkich jednostkach organizacyjnych, tworząc tym samym właściwy klimat dla zamierzeń i planów Towarzystwa.

II. DZIAŁALNOŚĆ STATUTOWO-USŁUGOWA I GOSPODARCZA W OKRESIE VII KADENCJI

A. Zasady gospodarowania w PTTK

1. Uchwały kolejnych WZD (IV—VI) doprowadziły do ukształtowania obecnego modelu organizacyjnego działalności usługowej i gospodarczej PTTK.

Działalność ta jest prowadzona:

- przez wyodrębnione branżowe przedsiębiorstwa Zarządu Głównego PTTK, działające wg zasad rachunku gospodarczego, domy turysty, Biuro Turystyki Zagranicznej, Zakłady Wytwórcze Foto-Pam;
- przez zarządy okręgów — biura ekonomiczno-finansowe zarządów okręgów i zarządy oddziałów PTTK — działające na zasadach budżetu.

Cechą istotną tego modelu jest:

- włączenie działalności usługowej do systemu organizacyjnego PTTK na wszystkich szczeblach;
- wielostronność świadczonych usług;
- duża różnorodność i elastyczność form organizacyjnych.

2. Zarząd Główny PTTK wychodząc z założenia, iż w swoistym charakterze Towarzystwa — jako reprezentanta interesów konsumenta, a zarazem producenta usług turystycznych tkwią pewne sprzeczności, uznał, iż w Towarzystwie powinna dominować postawa reprezentowania interesów turysty.

Uwzględniając powyższą zasadę w zakresie usług turystycznych, jednostki organizacyjne PTTK nie zakładają w swoich planach maksymalizacji zysków.

Nie oznacza to rezygnacji ze stosowania w tej działalności racjonalnej gospodarki i przestrzegania rachunku ekonomicznego, a zwłaszcza następujących zasad:

— ceny i standard usług PTTK są nastawione na zaspokajanie potrzeb masowego odbiorcy średnioza-
możnego oraz młodzieży;

— koszty mogą wzrastać proporcjonalnie do dochodów;

— wskaźnik wykorzystania zdolności usługowej winien ulegać stałej poprawie (akwizycja, reklama, poziom usług, zniżki sezonowe, akcje specjalne, np. „Mazurska Wiosna”, „Mazurska Jesień” itp.);

— wzrost wydajności pracy winien wyprzedzać wzrost płac tam, gdzie istnieją odpowiednie warunki, należy wprowadzać agencje, jako bardziej korzystne formy eksploatacji.

3. Plenum Zarządu Głównego PTTK na posiedzeniu w dniu 15.IX.1966 roku pozytywnie oceniło dotychczasową działalność biur ekonomiczno-finansowych zarządów okręgów, decydując jednocześnie o wzmocnieniu ich roli i określając zadania zarządów okręgów w stosunku do BEF.

Realizując te postanowienia należy mieć na uwadze:

— odciążenie działaczy społecznych od działalności usługowej, stwarzając im tym samym warunki do skupienia większej uwagi na problematyce programowej;

— stopniowe tworzenie biur ekonomiczno-finansowych w pozostałych okręgach;

— decentralizację zarządzania zn. rozszerzania zakresu decyzji kierowników zespołów obiektów i samodzielnymi obiektami;

— wzmocnienie odpowiedzialności służbowej i materialnej działaczy zawodowych w usługach wraz z nasileniem kontroli społecznej.

4. Dążąc do pokrycia zapotrzebowania na miejsca noclegowe i usługi konsumpcyjne w bazie PTTK, Plenum Zarządu Głównego PTTK określiło kierunki działalności inwestycyjnej Towarzystwa oraz prowadzenia remontów kapitalnych i modernizacji.

Wychodząc z założenia, że obiekty PTTK służą głównie wycieczkom zbiorowym świata pracy i młodzieży oraz turystom indywidualnym, w szczególności kwalifikowanym, opracowano koncepcję rozbudowy bazy noclegowo-żywieniowej PTTK, określając na podstawie długoletnich doświadczeń Towarzystwa charakter poszczególnych rodzajów obiektów, ich lokalizację i funkcję, a nadto warunki, na jakich winna następować ich realizacja.

W myśl uchwały VI WZD, Zarząd Główny PTTK przeprowadził reorganizację służby inwestycyjnej Towarzystwa ustalając kompetencje jednostek szczebla centralnego i okręgowego w zakresie:

- zatwierdzania założeń projektowych,
- zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- realizacji zadań,
- nadzoru.

B. Niektóre problemy rozwoju poszczególnych rodzajów działalności usługowej

1. Działalność noclegowo-żywieniowa

Stały i systematyczny wzrost ruchu turystycznego w Polsce nakłada na nasze Towarzystwo obowiązek powiększania bazy noclegowej i żywieniowej, poprawy jej stanu technicznego i podnoszenia jakości usług.

Zobowiązuje to nas do:

a) zwiększania ilości miejsc noclegowych poprzez budowę nowych obiektów, organizowanie przy nich pól namiotowych, kontynuowanie rozwoju stacji turystycznych;

b) modernizacji pomieszczeń noclegowych, punktów żywienia i urządzeń sanitarnych oraz zapewnienia bhp i p.po.;

c) podnoszenia poziomu pracy pracowników zatrudnionych w usługach poprzez:

- angażowanie personelu wykwalifikowanego;
- organizowanie przywarsztatowych kursów szkoleniowych i międzyokręgowych kursokonferencji;
- szkolenie pracowników na kursach branżowych, organizowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki, Zrzeszenie Polskich Hotelu Turystycznych i in. Handlu Wewnętrzznego;
- stosowanie odpowiedniej polityki płac.

2. Działalność inwestycyjna

Stwierdzając konieczność rozszerzenia działalności PTTK-owskiej bazy turystycznej Towarzystwo stoi na stanowisku rozbudowy tanich schronów turystycznych, schronisk, domów wycieczkowych, stanic wodnych oraz stacji turystycznych.

Pierwszych 8 schronów przewidziano w województwie krakowskim powinno być zbudowanych w ciągu bieżącego i przyszłego roku. W planach na bieżącą oraz następną 5-latkę Towarzystwo zakłada budowę 11 schronisk górskich oraz 24 domów wycieczkowych, a także zagospodarowanie szlaku Brdy, szlaku Jezior Lubuskich oraz wybudowanie dalszych 8 stanic wodnych. Szczególna uwaga naszego Towarzystwa powinna być zwrócona na budowane w czynie społecznym schronisko im. Włodzimierza Lenina pod Babią Górą, które w połączeniu z istniejącym muzeum turystyki górskiej powinno być ośrodkiem promieniującym na okolicę.

3. Wypożyczalnia sprzętu turystycznego

Dynamicznie rozwijającemu się ruchowi turystycznemu towarzyszy ciągły wzrost zapotrzebowania na sprzęt turystyczny.

Towarzystwo nasze wg stanu na 31.VIII.1967 r. prowadzi 197 wypożyczalni ogólnodostępnych.

Wyposażenie tych wypożyczalni nie zaspokaja jednak potrzeb turystów.

Zarząd Główny PTTK rozważając formę działalności, w wyniku długotrwałych starań, otrzymał z GKKFiT dotację 27,0 mln zł na lata 1967—1969.

Uzyskane środki umożliwią utworzenie nowych wypożyczalni. Wypożyczalnie uruchamiane za pomocą subwencji powinny być prowadzone na zasadzie amortyzacji.

Dążeniem PTTK, jako wyspecjalizowanego i w zasadzie głównego gestora wypożyczalni sprzętu turystycznego, winno być utrwalenie osiągnięć w tym zakresie, wyższy pod każdym względem poziom gospodarowania oraz troska o dalszy rozwój wypożyczalni.

4. Obsługa ruchu turystycznego

W celu dalszego rozszerzenia i usprawnienia obsługi turystów przez biura ORT, należy dążyć do:

a) poprawy poziomu programowania imprez oraz świadczonych usług w drodze:

- współpracy z władzami szkolnymi, przewodnikami i komisjami krajoznawczymi przy opracowywaniu tras wycieczkowych;
- stałego kontrolowania jakości usług podwykonawców;
- organizowania imprez tylko z obsługą przewodnicką;
- dalszego rozwoju obsługi turystyki indywidualnej;

b) poprawy stanu informacji i propagandy oraz reklamy w drodze:

- reklamy i informacji w prasie lokalnej, radio i telewizji;
- wydawnictw, informatorów, folderów, prospektów, przewodników;
- instalowania tablic informacyjnych i reklamowych;

— estetycznego urządzania lokali biurowych, stosowania reklamy świetlnej;

- organizację wycieczek propagandowych;
- organizację tematycznych prelekcji filmowych w domach kultury, kinach;
- stałego kontaktu z zakładami pracy i instytucjami za pomocą krótkich ofert pisanych, pocztówek itp.;

c) upowszechniania i rozwoju działalności handlowej w zakresie sprzedaży pamiątek przez:

- realizację warunków stworzonych zarządzeniem Zarządu Głównego PTTK w tym zakresie;
- uzyskanie lokali handlowych i kredytów na rozwój tej działalności;

d) usprawnienia organizacji obsługi ruchu turystycznego przez:

- nadanie większej samodzielności i uprawnień biurom ORT;
- stopniowe wydzielanie biur ORT do jednostek działających na zasadach rozrachunku wewnętrznego;
- pełniejszą realizację zaleceń w sprawie zabezpieczenia własnych środków obrotowych w wysokości 3—5% obrotu rocznego;
- doskonalenie umiejętności pracowniczych, zwiększanie materialnego zainteresowania wynikami produkcyjnymi;
- angażowanie akwizytorów sezonowych i zmian podziału marży na korzyść ORT wysyłającego;
- poprawy wskaźników eksploatacyjnych wszystkich typów samochodów.

5. Turystyka zagraniczna

Systematycznie rozwijającej się turystyce zagranicznej towarzyszy organizacyjny rozwój Biura Turystyki Zagranicznej oraz pogłębianie jego społecznego charakteru.

Geograficzne kierunki działania PTTK w turystyce zagranicznej pozostają w zasadzie stałe, podobnie struktura ruchu turystycznego, zarówno co do jego charakteru jak i form. Nadal występuje niekorzystne zjawisko znacznej przewagi liczbowej turystów wyjeżdżających nad recepcją turystów zagranicznych.

Rozwija się ciągle współpraca BTZ z biurami ORT na odcinku akwizycji na wycieczki zagraniczne, przynosząc pozytywne efekty dla obu stron, choć aktualne zasady tej organizacji wymagają jeszcze pewnych korekt.

Dla dalszego rozszerzenia zakresu i wzbogacenia form obsługi turystyki zagranicznej należy dokonać następujących przedsięwzięć:

- umocnienia roli i znaczenia przedstawicielstw BTZ przy oddziałach PTTK;
- poprawy jakości bazy usługowej i jej rozszerzenia dla recepcji turystyki zagranicznej;
- rozszerzenia współpracy ze związkami zawodowymi w zakresie akwizycji na wycieczki i udostępnienie bazy związkowej turystom zagranicznym;
- zobowiązania BTZ PTTK i komisji społecznych ZG PTTK do ściślejszej współpracy w programowaniu imprez przyjazdowych i wyjazdowych;
- zwiększenia ilości imprez w miarę tanich (ze świadczeniami w klasie turystycznej i campingowej, z częściowymi świadczeniami), kalkulowanych wg możliwości finansowych odbiorców, szczególnie turystów kwalifikowanych;
- rozwijania dalszych inicjatyw w kierunku zwiększenia turystyki przyjazdowej, m.in. poprzez ożywienie współpracy z międzynarodowymi społecznymi organizacjami turystycznymi.

6. Produkcja fotowidokówek i pamiątek

By dostarczyć turystom fotowidokówek i pamiątek o wysokich walorach artystycznych, Towarzystwo nasze systematycznie rozwijało działalność Zakładów Wytwórczych Foto-Pam.

Dla zapewnienia lepszych wyników ekonomicznych i usprawnienia systemu zarządzania z dniem 1.I.1967 r. zreorganizowano przedsiębiorstwo. Zakłady Wytwórcze Foto-Pam składają się z 6 zakładów podporządkowanych poprzez Zakład Prowadzący we Wrocławiu — Zarządowi Głównemu PTTK. Wartość produkcji (w cenach sprzedanych) wzrosła z 64.500 tys. w roku 1965 do 116.080 tys. w roku 1967.

Celem dalszej poprawy działalności zakładów na każdym odcinku w planach rozwoju należy przewidzieć:

- a) modernizację i doinwestowanie istniejących zakładów celem poprawienia warunków lokalowych, unowocześnienia parku maszynowego, poprawienia

warunków bhp i p.poż. i podniesienia jakości produkcji;

- b) właściwe ustawienie i rozszerzenie asortymentu produkcji;
- c) tworzenie nowych zespołów produkcyjnych opartych na pracy chałupniczej w ramach organizacyjnych dotychczasowych zakładów Foto-Pam;
- d) współpracę i współdziałanie w ramach porozumień ogólnobranżowych;
- e) poprawę organizacji i opieki nad pamiątkarstwem ludowym;
- f) właściwy rozwój akwizycji fotowydawniczej, która umożliwi aktualne zaspokojenie potrzeb konsumentów.

* * *

VII Walny Zjazd Delegatów PTTK stwierdzając, że dotychczasowe rezultaty pracy Towarzystwa, będące wynikiem słusznego programu działania — stworzyły dogodne pozycję do dalszego rozwoju PTTK i jego działalności — zwraca się z apelem do członków i działaczy wszystkich ogniw organizacyjnych o dalsze aktywne działanie dla pełnego wykonania programu Towarzystwa, określonego w węzłowych kierunkach pracy PTTK na lata 1968—1972 uchwalonych na Zjeździe.

VII Walny Zjazd Delegatów PTTK uchwalając rezolucję: w sprawie udziału PTTK w obchodach 25-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w obchodach 100-lecia Polskiej Turystyki i 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika oraz w sprawie budowy i zagospodarowania Drogi Sudecko-Karpackiej — stwierdza, że stanowią one integralną część programu Towarzystwa na VII kadencję.

Wokół realizacji głównych kierunków pracy PTTK i zadań wynikających dla Towarzystwa z powyższych rezolucji — konsolidować będziemy nasze siły w służbie społecznej PTTK, doskonalić nasze działanie pod sztandarem krajoznawstwa jako szkoły socjalistycznego patriotyzmu.

PODZIAŁ PRACY CZŁONKÓW PREZYDIUM ZG PTTK

Prezes **Piotr Gajewski**

- Kierowanie pracami Plenum i Prezydium, reprezentowanie Towarzystwa, opieka nad Kapitułą Odznaczeń PTTK.

Wiceprezes **Eugeniusz Grochal**

- Zagospodarowanie turystyczne, inwestycje i remonty; współpraca z Komisją Inwestycyjną.

Wiceprezes **Stanisław Mach**

- Sprawy propagandy, wydawnictw, pamiątkarstwa, zagadnienia historii Towarzystwa, współpraca z Komisjami: Historyczną, Propagandy, Wydawnictw i Radą Programową Foto-Pam.

Wiceprezes **Jerzy Przezdziecki**

- Kontakty międzynarodowe, wymiana turystyczna, zagadnienia turystyki kwalifikowanej, GOPR, Komitet Koordynacyjny Imprez Turystycznych, kontakty ze ZBOWID, PZMot. i Polską Federacją Campingu.

Sekretarz Generalny **Stefan Strogulski**

- Bieżące kierowanie całokształtem działalności Towarzystwa z ramienia Prezydium, sprawy statutowe i regulaminowe, współpraca z Komisją Statutowo-Regulaminową.

Skarbnik **Jerzy Sierpiński**

- Zagadnienia finansowe i ekonomiczne, Komisja Budżetu i Planu.

Członkowie Prezydium:

Feliks Konclerz

- Krajoznawstwo, ochrona przyrody, opieka nad zabytkami. Kontakt z TRZZ, Radą Ochrony Pomników, Ministerstwem Kultury i Sztuki, Ligą i Radą Ochrony Przyrody.

Zdzisław Brzeziński

- Zagadnienia obsługi turystycznej (ORT, autokary).

Edward Górski

- Turystyka ludności wiejskiej, współpraca z LZS, współdziałanie w sprawach młodzieżowych, kontakt z ZMW.

Andrzej Majkowski

- Zagadnienia młodzieżowe, współpraca z Komisją Młodzieżową i Komisją Kół Wojskowych, kontakt z ZMS.

Stanisław Tarnowski

- Zagadnienia eksploatacji obiektów, kontakt z TPPR.

Jacek Węgrzynowicz

- Zagadnienia przewodnickie, współpraca z Komisją Przewodnicką, współdziałanie w sprawach młodzieży szkolnej, kontakt z Ministerstwem Oświaty.

Mieczysław Władyniak

- Zagadnienie turystyki w zakładach pracy, opieka nad Komisją Kół Zakładowych.

NOWE ODDZIAŁY

W ostatnim okresie powstało kilka nowych oddziałów Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, które uzyskały zezwolenie Prezydium Zarządu Głównego PTTK na rejestrację.

Oto one: **Koronowo** w woj. goskim, **Lublin** obejmujący swym zasięgiem trzy powiaty: Lubartów, Bełżyce i Bychów, **zakładowe w Kaliszu** przy tamtejszym WSK i przy **Zabrzańskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego** z zaleceniem uregulowania współpracy z oddziałem miejskim w Zabrzu, **Siemianowice Śląskie** w woj. katowickim, **Słubice** w woj. zielonogórskim, **Dąbrowa Tarnowska** i **Bytom** w woj. katowickim, **Gubin** w woj. zielonogórskim, **Wrocław**. Terenowe oddziały zostały także powołane w **Garwolinie** i w **Sierpcu** — woj. warszawskie oraz przy **Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej** w Warszawie. Przy **Zakładach Włókien Sztucznych w Chodakowie** i przy **Zakładach Przemysłowych „1 Maja” w Pruszkowie** powstały oddziały zakładowe PTTK.

KOMISJE STAŁE W BIEŻĄCEJ KADENCJI

II Plenum ZG PTTK zatwierdziło nowy skład 9 stałych komisji Zarządu Głównego PTTK: Kapituły Odznaczeń, Komisji Przewodniczej, Komisji Organizacyjno-Regulaminowej, Inwestycyjnej, Budżetu i Planu, Rady Programowej, Foto-Pam, Komitetu Koordynacyjnego Imprez Turystycznych, Komisji Propagandy, Komisji Wydawniczej.

A oto nowe składy osobowe komisji:

KAPITUŁA ODZNACZEŃ

Przewodniczący: **Marek Arczyński**
Sekretarz: **Józefa Bzowska**
Członkowie: **Lesław Dobrucki, Stanisław Gabryszewski, Henryk Ginter, Feliks Kanclerz, Jan Krejca, Mieczysława Kulczyńska, Stanisław Lenartowicz, Waldemar Ney, Franciszek Ksawery Sawicki, Tomasz Wróbel, Izabella Wyglądacz.**

KOMISJA PRZEWODNICKA

Przewodniczący: **Wojciech Militz**
Sekretarz: **Jerzy Dobrzeński**
Członkowie: **Tadeusz Filipkowski, Witold Kasperski, Tadeusz Kaszper, Witold Masiak, Witold Paryski, Eugeniusz Piontek, Zbigniew Polakowski, Marian Pruski, Wiesław Sanecki, Stanisław Szczęś, Stanisław Wolny, Jan Wątroba, Tadeusz Waszkiewicz.**

KOMISJA ORGANIZACYJNO-REGULAMINOWA

Przewodniczący: **Stefan Strogulski**
Sekretarz: **William Beyer**
Członkowie: **Ryszard Cetnarski, Wojciech Gasparski, Władysław Kamiński, Halina Mankiewicz, Wojciech Militz, Jan Oliński, Tadeusz Pawoniak, Janusz Grzybowski, Andrzej Buczyński, Edward Wyrostkiewicz i Roman Jarzyna.**

KOMISJA INWESTYCYJNA

Przewodniczący: **Stefan Farjaszewski**
Członkowie: **Jerzy Bernhard, Andrzej Dobrucki, Lesław Dobrucki, Janusz Gac, Antoni Hołowiński, Marek Jaczewski, Bogdan Ołtuszewski, Zbigniew Płonka, Konrad Popławski, Zbigniew Skorwider, Stanisław Szymaniak, Antoni Cielewicz, Maria Irena Milecka i Andrzej Radziejowski.**

KOMISJA BUDŻETU I PLANU

Jerzy Białobrzęski, Ryszard Galecki, Jerzy Goszczyński, Wiesław Goszczyński, Jerzy Kardach, Witold Kasprzewski, Kazimierz Markowski, Jan Martynkin, Zbigniew Roni, Edmund Rygielski, Jerzy Sierpiński, Zygmunt Śladkowski, Stanisław Tarnowski, Stanisław Węglowski.

RADA PROGRAMOWA „FOTO-PAM”

Przewodniczący: **Marek Arczyński**
Sekretarz: **Wojciech Dąbrowski**
Członkowie: **Adam Alberti, Jan Budzillo, Wiesław Goszczyński, Zygmunt Jabłoński, Feliks Kanclerz, Wiktor Medwecki, Wojciech Militz i Kazimierz Pietkiewicz, 3 vacaty.**

KOMITET KOORDYNACYJNY IMPREZ TURYSTYCZNYCH

Przewodniczący: **Włodzimierz Wilczek**
Sekretarz: **Danuta Rafalska**
Członkowie: **Wanda Bemowa, Grzegorz Bieńczyk, Jan Bytys, Wojciech Cicharski, Zbigniew Godlewski, Henryk Ginter, Bogdan Koliński, Zbigniew Krasicki, Marek Manowiecki, Wiesław Nawrocki, Tadeusz Pawoniak, Kazimierz Remiszewski, Jerzy Rydlowski, Zbigniew Stankiewicz, Sławomir Stendera i Mieczysława Waszak.**

KOMISJA PROPAGANDY

Przewodniczący: **Jerzy Putrament**
Sekretarz: **Lucyna Żwan**
Członkowie: **Karol Bielecki, Włodzimierz Gołębiwski, Tadeusz Gwardak, Jerzy Iwaszkiewicz, Jan Jaster, Andrzej Koźmiński, Janusz Krawczyk, Janusz Lech, Aleksander Lubański, Wojciech Militz, Tadeusz Pasikowski, Michał Radgowski, Tadeusz Rycerski, Michał Sumiński, Tadeusz Waszkiewicz, Kazimierz Zimnal.**

KOMISJA WYDAWNICZA

Przewodniczący: **Józef Grzyb**
Sekretarz: **Krzyszyna Kostaszuk**
Członkowie: **Bolesław Bołsanowski, Adam Chwastyk, Alfred Górny, Władysław Krygowski, Władysław Lenkiewicz, dr Niełaczny, Józef Nyka, Władysław Olendzki, Wiesław Radomski, Jerzy Rydlowski, Marian Sobański, Stefan Sosnowski, Bronisław Siadek, Aleksandra Wójcik.**

ZDROWIE POMAGA TURYSTYCE

29 MAJA 1968 r. prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego **Piotr Gajewski** i przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia doc. dr **Aleksander Mul** podpisali pomiędzy obydwoma organizacjami porozumienie w sprawie rozwoju masowej turystyki, jako formy aktywnego wypoczynku po pracy.

Tem samym powiększyła się nie tylko ilość podpisanych porozumień pomiędzy PTTK a branżowymi związkami zawodowymi, ale przede wszystkim krąg osób, które Towarzystwo włączyło w orbitę swych zainteresowań.

Poniżej zamieszczamy tekst porozumienia.

* * *

I

TURYSTYKA i krajoznawstwo stają się coraz bardziej powszechnymi formami organizacji

wypoczynku, zdobywają coraz poważniejsze miejsce w hierarchii zaspakajania społecznych potrzeb ludzi pracy.

Ponadto znaczne wartości wychowawcze krajoznawstwa powodują, że stanowi ono ważny element w procesie patriotycznego wychowania społeczeństwa, szczególnie zaś młodzieży.

Dla objęcia więc działalnością krajoznawczo-turystyczną jak najszerszych rzesz pracowników służby zdrowia i ich rodzin oraz młodzieży szkół medycznych, Zarząd Główny Związku Zawodowego Służby Zdrowia i Zarząd Główny PTTK podejmują ścisłą współpracę w zakresie wykorzystania bazy technicznej, środków materialnych oraz doświadczeń aktywność związkowego i PTTK. Będzie się ona wyrażać przez:

1) zobowiązanie jednostek organizacyjnych ZZPSZ i PTTK w terenie do współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie popularyzacji krajoznawstwa i turystyki,

2) organizowanie w zakładach służby zdrowia kół PTTK i dążenie do wzrostu ilości członków w istniejących kołach PTTK,

3) organizowanie przy współdziałaniu rad zakładowych i zakładowych kół PTTK imprez turystycznych w ramach wypoczynku świątecznego oraz popularnych wycieczek półdniowych w najbliższe okolice,

4) organizowanie wycieczek jednodniowych (pociągiem lub autokarem zakładowym) do ośrodków wypoczynku sobotnio-niedzielnego,

5) włączenie imprez turystycznych do programów spartakiad zakładowych,

6) propagowanie przez członków Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia w swoich zakładach pracy i na zewnątrz wartości zdrowotnych turystyki i higieny jej uprawiania,

7) udostępnienie obiektów turystycznych PTTK dla pracowników zakładów objętych działalnością Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, w ramach organizowanych wspólnie imprez turystycznych,

8) udostępnienie obiektów turystycznych administrowanych przez Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia dla członków PTTK w ramach organizacji wspólnych imprez turystycznych,

9) organizowanie corocznych konferencji w sprawie wspólnego programowania działalności w zakresie turystyki w zakładach pracy.

II

Zarząd Główny PTTK udzieli Związkowi Zawodowemu Pracowników Służby Zdrowia pomocy poprzez swoje jednostki terenowe przy:

1) szkoleniu członków Związku w zakresie organizacji turystyki i wypoczynku, turystyki kwalifikowanej oraz przewodników zakładowych,

2) zabezpieczeniu udziału pracowników służby zdrowia, ich rodzin oraz młodzieży szkół medycznych w centralnych, ogólnopolskich,

okręgowych i międzynarodowych imprezach turystycznych,

3) zabezpieczeniu udziału w kursach (poza zakładem pracy) przodowników dyscyplin turystyki kwalifikowanej, przewodników i instruktorów,

4) zapewnieniu wycieczkom i imprezom turystycznym organizowanym przez rady zakładowe fachowej obsługi przewodnickiej.

III

Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia będzie działał w zakresie:

1) rozwijania wśród członków związku zawodowego akcji propagandowej dla dalszego rozwoju kół PTTK oraz wzrostu ilości członków w istniejących kołach PTTK,

2) propagowania wśród członków Związku uprawiania turystyki kwalifikowanej oraz zdobywania odznak turystycznych PTTK i uczestnictwa w imprezach organizowanych przez PTTK,

3) uwzględnienia problematyki turystyczno-krajoznawczej w działalności Związku,

4) zalecania, aby ogniwa związkowe obejmowały opiekę nadabytkami kultury i przyrody w charakterze opiekunów społecznych PTTK,

5) powierzenia w zakładach pracy kołom PTTK funkcji Komisji Turystyki Rad Zakładowych,

6) zachęcania aktywu związkowego do pracy w ogniwach Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zgodnie z uchwałami konferencji centralnego aktywu Związków Zawodowych, ZMS, PTTK i TKKF w Tardzie o współdziałaniu związków zawodowych z PTTK.

Dla podsumowania wyników i ustalania dalszych programów współpracy, organizowane będą w miarę potrzeby wspólne posiedzenia na szczeblu centralnym, wojewódzkim i powiatowym.

SPOŁECZNY KOMITET PRZECIWAŁKOHOLOWY I PTTK WE WSPÓLNYM FRONCIE

24 KWIETNIA 1968 r. Zarząd Główny PTTK i Zarząd Główny Społecznego Komitetu Przeciwałkoholowego podpisały porozumienie w sprawie podejmowania wspólnych akcji przeciwałkoholowych. Porozumienie to podpisali: prezes ZG PTTK Piotr Gajewski oraz przewodniczący ZG SKP doc. dr med. J. Rudkiewicz.

Aneks do tego porozumienia stały się zasady programowe kursów szkoleniowych i imprez turystycznych uwzględniające sprawy walki z alkoholizmem. Chodzi tu o to, by do szkolenia przewodników turystyki kwalifikowanej, organizatorów turystyki młodzieżowej oraz imprez turystyczno-krajoznawczych była wprowadzona problematyka przeciwałkoholowa uwzględniająca m.in. takie tematy jak np. walka z alkoholizmem w świetle przepisów prawnych, higiena wycieczkowania itp.

Dla zaznajomienia naszych czytelników z tekstem porozumienia pomiędzy PTTK a SKP publikujemy go poniżej.

* * *

RUCH Krajoznawczo-Turystyczny, którego społecznym propagatorem i organizatorem jest Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze obejmuje corocznie miliony uczestników. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze poprzez krajoznawstwo i turystykę prowadzi szeroką działalność rekreacyjno-wychowawczą. Podejmując organizację różnego rodzaju wycieczek, rajdów, prowadząc akcję odczytową czy prawidłowego wypoczynku i zapoznając z pięknem i bogactwem kraju ojczystego.

Mając powyższe względy na uwadze Zarząd Główny Społecznego Komitetu Przeciwałkoholowego

i Zarząd Główny PTTK uznają za słuszne, aby w dalszej działalności społeczno-wychowawczej PTTK wykorzystując wszystkie możliwe formy pracy oraz aktyw turystyczny i społecznych komitetów przeciwałkoholowych wzmocniły wysiłki na rzecz zwalczania przejawów nadużywania alkoholu przez społeczeństwo.

§ 1

Mając na celu stałe propagowanie akcji przeciwałkoholowej wśród szerokich rzesz społeczeństwa przez aktyw turystyczno-krajoznawczy, Zarząd Główny PTTK zobowiązuje się do wprowadzenia w programach szkoleniowych dla przewodników, przodowników turystyki kwalifikowanej i organizatorów turystyki młodzieżowej, jak również w programach imprez turystycznych i krajoznawczych (złotach, rajdach itp.) przedmiotów i pogadanek z zakresu uświadamiania o szkodliwości alkoholu w rozwoju życia osobistego i społecznego.

§ 2

Zarząd Główny SKP zobowiązuje się do udzielania wszechstronnej pomocy przy realizacji postanowień § 1 przez kierowanie na życzenie organizatorów (komórek PTTK) prelegentów i wykładawców z zakresu tematów bezpośrednio związanych z problemami alkoholizmu oraz przez dostarczanie wydawnictw z tego zakresu, jak również materiałów propagandowych.

Prelegenci i wykładawcy kierowani będą bezpośrednio przez ZG SKP lub za pośrednictwem Oddziałów SKP. Identyfikacja dostarczone będą materiały szkoleniowe i propagandowe.

§ 3

Zarząd Główny PTTK i Zarząd Główny SKP zobowiązują się do wydania szczegółowych zaleceń i wskazówek podległym sobie komórkom organizacyjnym w celu wprowadzenia w życie niniejszego porozumienia.

§ 4

Zarząd Główny SKP będzie refundował część kosztów kursów i imprez wspólnych, związanych z realizacją programu walki z alkoholizmem, mających charakter centralny.

Zarząd Główny PTTK będzie uzgadniał z ZG SKP programy i kosztorysy planowanych szkoleń i imprez przed ich rozpoczęciem.

§ 5

Zarząd Główny SKP wystąpi do oddziałów SKP z zaleceniem partycypowania w kosztach kursów i imprez organizowanych przez jednostki terenowe PTTK.

Zarządy oddziałów i okręgów PTTK podejmujące organizację prez i szkoleń wspólnie z oddziałami SKP powinny wcześniej uzgodnić programy i kosztorysy planowanych szkoleń i imprez.

§ 6

Jednostki organizacyjne PTTK będą zobowiązane do udostępnienia na każde życzenie upoważnionych przedstawicieli SKP do wglądu programów i rozliczeń finansowych kursów szkoleniowych i innych imprez organizowanych wspólnie.

§ 7

Porozumienie niniejsze, zawarte w dniu 24.IV.1968 r. obowiązuje obie strony od dnia podpisania do odwołania, które może nastąpić na trzy miesiące przed jego terminem.